

Cambra de Comerç
de Manresa

RECALL DE PREMSA

Del 3 al 8 de maig del 2017

Elaborat per:
serveis de comunicació

ECONOMIA

Preparen un gran acte de suport a la mineria del Bages

Redacció
Manresa

■ ■ ■ El 30 de juny és la data màxima perquè Iberpotash, l'empresa que gestiona les mines del Bages, pugui continuar abocant runam salí al Cogulló. Això, segons el Fòrum de la Catalunya Central, format per entitats socials i econòmiques del territori, pot posar en perill el futur de la mineria a la comarca i, per tant, també dels 5.000 treballadors directes i indirectes que en depenen. Per expressar el seu "neguit", el Fòrum prepara un gran acte de suport a la mineria per al pròxim 13 de maig al Pavelló del Nou Congost de Manresa. Els empresaris, tal com també ho fan els comitès de treballadors de l'empresa, reclamen una moratòria que permeti a Iberpotash continuar abocant runam salí fins que les obres de la rampa de Súrria estiguin acabades i, per tant, la planta surienca pugui absorbir tots els treballadors de Sallent. L'acte tindrà lloc al Pavelló del Nou Congost de Manresa des de les 16 h fins a les 21 h. El portaveu del Fòrum Catalunya Central,

FORUM CC

Aspecte del Congost en la reunió preparatòria de l'acte del 13 de maig

Fèlix Salido, va fer una crida perquè la gent hi participi i per tal de "donar visibilitat al fet que hi ha una comarca que dona suport a l'activitat minera i un territori que vol activitat industrial".

Els empresaris de la Catalunya Central representats pel Fòrum Econòmic defensen la mateixa línia que els comitès de treballadors d'Iberpotash i reclamen una moratòria que permeti que l'empresa minera pugui continuar abocant runam salí al Cogulló fins que la rampa de Súrria estigui acabada, una data que l'empresa fixa entre finals de 2018 i principis de 2019.

"Per uns motius extremament documentats i rigorosos, l'obra s'ha endarrerit i, per tant, aquest acord entre les parts — Govern i Iberpotash — ha sofert un retard i entenem que, amb la mateixa voluntat que hi havia un acord, si es justifica que el retard ha estat per motius tècnics, aquesta primera data es pot endarrerir. La bona voluntat de complir una data no ha estat possible i això no es pot girar en contra de qui l'ha volgut complir", ha explicat Salido. L'empresari considera que "un acord de moratòria ha de ser possible entenent la importància de continuïtat del projecte". ■

Assessoren un centenar d'empreses del Bages per innovar

Redacció
Manresa

■ ■ ■ La xarxa Enterprise Europe Network (EEN) de la Comissió Europea ha donat suport a més d'un centenar d'empreses del Bages en el període 2015-2016 en els seus processos d'innovació i internacionalització. Aquest és el balanç del darrer Pla operatiu del node de l'EEN a Catalunya, que s'articula a través d'un consorci liderat per ACCIÓ i el Consell de Cambres i que al territori gestiona la Cambra de Comerç de Manresa.

A tot Catalunya, s'han beneficiat d'aquesta xarxa prop de 2.600 pimes.

D'una banda, les empreses han rebut assessorament personalitzat en innovació, transferència tecnològica i internacionalització per guanyar competitivitat i consolidar la seva presència en mercats exteriors.

De l'altra, han rebut assessorament a través de setze missions empresarials organitzades a Eu-

ropa i països com Xile, Mèxic, Rússia o Corea del Sud, amb l'objectiu de fer prospecció de mercat, buscar noves oportunitats de negoci i fomentar la transferència de tecnologia.

Durant aquest període 2015-2016, la Cambra de Manresa ha organitzat tres jornades informatives sobre programes i ajuts europeus per a la promoció de l'R+D+i, majoritàriament en el marc del programa Horitzó 2020 de la Unió Europea. La Cambra també ha resolt 102 consultes d'empreses sobre temes internacionals i ha col·laborat en l'organització dels Brokerage Events en fires com Alimentària o el Mobile World Congress.

Els Brokerage Events són trobades d'empreses catalanes amb empreses europees per fomentar projectes de cooperació internacional, des d'acords comercials o de subcontractació fins a *joint ventures* o projectes d'R+D col·laboratius. En total, han participat en aquestes trobades més de 2.500 empreses provinents de 38 països. ■

Sant Vicenç serà el municipi convidat enguany a l'ExpoBages

Redacció
Manresa

■ ■ ■ Sant Vicenç de Castellet esdevé el municipi convidat a l'ExpoBages Ascensió 2017. El certamen, que se celebrarà els dies 19, 20 i 21 de maig al centre de Manresa, donarà protagonisme a Sant Vicenç de Castellet enguany. El municipi repetirà la presència a la fira amb un estand propi al primer tram del Passeig, a l'altura del Teatre Kursaal, i com a novetat principal disposarà d'un escenari a la Plana de l'Om en què donarà a conèixer els elements de la seva imatgeria popular. Durant tot el cap de setmana, en aquest espai de la Plana de l'Om es podrà veure, entre altres actuacions, un tast de la Ballada Popular de Gitanes, festa declarada d'interès local. Aquest any el municipi celebra la Ballada Popular de Gitanes el primer diumenge de juny. També es preveu una mostra dels elements del correfoc santvicentí, i també actuacions d'entitats del teixit cultural i associatiu del municipi.

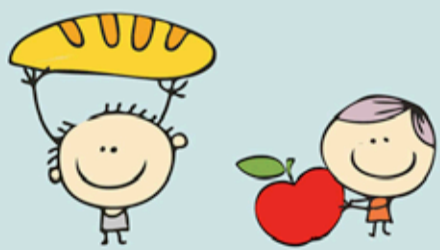
A l'estand propi del Passeig, Sant Vicenç de Castellet difondrà els trets característics del municipi-

pi que, just el cap de setmana següent del 27 i 28 de maig, celebrarà la novena edició de la Fira del Vapor. L'estand estarà caracteritzat amb elements de la fira de recreació històrica del passat industrial del municipi.

La comissió organitzadora de la fira ExpoBages Ascensió continua treballant per acabar de perfilar els expositors, tancar el programa d'actes i organitzar l'oferta d'activitats paral·leles. La cultura popular i els elements d'imatgeria també hi tindran protagonisme a través dels tallers que organitzarà Xàldiga. El públic podrà experimentar les sensacions d'esdevenir un diable i saltar sota el foc a la plaça Puigmercadal. El certamen s'ha consolidat amb èxit al centre de Manresa i aquesta és la cinquena edició en què ocuparà el cor de la capital del Bages. ■

COMPRA UNA LLIBRETA SOLIDÀRIA I
REGALA UN BERENAR

UN NEN
T'HO AGRAIRÀ

PREU
3€

Aconsegueix la teva llibreta solidària i col·labora amb el Projecta
Alimenta't amb Gust de Creu Roja Manresa.

La totalitat de l'import anirà destinat a cobrir les necessitats
alimentàries dels infants dels projectes Casal-ot i JNA.

Punts de venda

Botiga
Av. Bases de Manresa 49
Copisteria
C/Jaume d'Arters 3
08242 Manresa

93 874 37 05 | www.remsasl.com | comunicacio@remsasl.com

EMPRESARIS EXPLOTADORS? EL CAS DE JORDI CRUZ

«Treballar en un dels millors restaurants suposa rebre una formació molt especialitzada en el sector de la restauració»

AULA D'ECONOMIA
I EMPRESA
U-MANRESA

Jordi Franch

DOCTOR EN ECONOMIA I PROFESSOR DELS ESTUDIS
DADE DEL CAMPUS MANRESA DE LA UVIC-UCC

La nostra societat destil·la, en general, incomprensió i odi per la figura de l'empresari. Molt especialment quan el compte de resultats és positiu (l'enveja és el pecat nacional d'Espanya) i, de manera encara més inexplicable, quan ho aconsegueix en condicions de competència en el mercat i de rivalitat amb altres empresaris. Ràpidament són titllats d'explo-tadors, egoistes i insolidaris. Curiosament, i al mateix temps, escàndols de corrupció política i empresarial que tenen a veure amb els monopolis legals derivats del poder polític en absència de competència real se succeeixen sense suscitar les mateixes crítiques o reaccions visceral. Exemples recents d'aquesta furibunda animadversió empresarial, associada automàticament a l'explo-tació laboral, els hem trobat a la darrera festivitat de Sant Jordi quan, en el primer tram del passeig de Pere III, van aparèixer penjats dels arbres diferents ninots. Un d'ells representava Amancio Ortega Gaona, fundador d'Inditex. I també, més recentment, en les crítiques dirigides contra Jordi Cruz, un dels

xefts de cuina més coneguts de casa nostra, per unes declaracions en què parlava dels estudiants en pràctiques al seu restaurant.

Cruz afirma que els becaris estan aprenent dels millors en un ambient real. Que no paguen i obtenen formació i manutenció a canvi de treballar (sense cobrar) jornades que poden ser llargues i esgotadores. El prestigiós cuiner manresà considera que si un restaurant Michelin hagués de tenir tot el personal de cuina en plantilla no seria viable, pels alts costos salarials i de Seguretat Social a càrrec de l'empresa. Les crítiques que ha rebut Cruz no s'han fet esperar, i convé demostrar que tenen molt de visceral i poc de racionals. Abans que res, cal recordar que les sol·licituds per fer pràctiques de cuina es dirigeixen als millors restaurants i no al bar de la cantonada, que també seria una opció possible. I el motiu és que els treballadors més formats i qualificats són més productius i cobren salaris més elevats. Segons dades de l'INE (any 2015), la prima salarial mitjana per disposar d'uns estudis superiors és de 1.061 euros mensuals addicionals, respecte al sou mitjà d'un treballador que només té estudis d'ESO. Atesa la relació positiva existent entre formació i salaris, és lògic que els estudiants paguin per rebre una bona educació i els professors cobrin per ella.

Proporcionen les pràctiques laborals en els millors restaurants una bona formació en cuina? Crec que és evident. S'aprèn a anar amb bicicleta pedallant, a tocar el piano practicant amb l'instru-

ARXIU PARTICULAR

El cuiner manresà Jordi Cruz

ment, a jugar a tennis entrenant-se a la pista, i a cuinar fent pràctiques a la cuina. Per tant, treballar en un dels millors restaurants suposa rebre una formació molt especialitzada en el sector de la restauració i equival, amb caràcter general, a fer un grau a l'escola superior de cuina. Si la normativa estatal ho permetés, els millors centres de restauració podrien oferir un màster de cuina, i els futurs cuiners pagar la matrícula. Però aquests restaurants no exigeixen cap matrícula als seus aprenents: monitoritzen la seva instrucció sense cobrar diners. La docència, de fet, la cobren en espècie. Al final, les dues parts hi guanyen: el cuiner els ensenya i

«Els grans restaurants no exigeixen cap matrícula als seus aprenents: monitoritzen la seva instrucció sense cobrar diners»

«La crítica visceral i abrasiva que acusa els egoistes i despòtics empresaris d'esclavitzar i maltractar els aprenents de cuina no és correcta»

els aprenents fan pràctiques no remunerades.

Algú pot afirmar que no és un tracte mútuament avantatjós, i que el cuiner estrella explota laboralment els aprenents. Per demostrar que no és així, i assumint que els aprenents no realitzen feines estructurals al restaurant sinó formatives, cal considerar el valor monetari de l'hora de treball no cobrada. Les classes reglades de cuina es cobren, depenent del centre que les imparteix i sense la presència dels xefs estrella, a 20 euros per hora. Pel que fa als aprenents de cuina, i considerant que accedissin a un contracte de treball a jornada completa, cobrien de mitjana un sou aproximat de 17.000 euros anuals. Treballant un total de 2.000 hores anuals, surt a 8,5 euros per hora. Per tant, sense *explo-tació laboral* els aprenents de cuina haurien de pagar 20 euros per hora, a canvi de cobrar-ne 8,5. Per tant, la crítica visceral i abrasiva que acusa els egoistes i despòtics empresaris d'esclavitzar i maltractar els aprenents de cuina no és correcta.

PRODUCTIVITAT O REPARTIMENT DE CÀRREGUES

«Fa anys que el sector empresarial demana un transvasament de part de la imposició directa cap a la indirecta»

LLETRES DE CANVI

Pere Casals

PRÉSIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE MANRESA

Després d'una colla d'anys de crisi, estem en una situació global d'una certa millora econòmica, però no equilibrada. De tal manera que encara no podem dir que ja n'hem sortit.

El sector turístic està donant alegries a certes zones del país, generant-hi una notable activitat econòmica. Però la seva distribució geogràfica és molt irregular, i en alguns indrets ja està arribant a nivells de saturació o amb efectes perversos per als habitants, amb la certesa que de cop i volta

el flux de visitants pot oscil·lar notablement.

Una part del comerç, sobretot als llocs més turístics, evoluciona bé, però a altres zones de Catalunya encara no aixeca el cap, malgrat que en algun moment ha semblat que començava a remuntar. Això, sumat al canvi d'hàbits del consumidor i al poder de compra de les grans cadenes i superfícies, ha començat a desertificar zones tradicionals de comerç de proximitat. Hem d'anar fent contínuament accions i noves iniciatives per mantenir l'equilibri, que a moltes viles d'altres països d'Europa no han pogut sostenir.

Amb un comportament paral·lel hi ha serveis com l'hostaleria i l'oci. Els serveis de caire més empresarial viuen de bracet de la indústria, i els sectors financers i de serveis regulats (subministraments i transport) estan molt més concentrats i menguen en un plat a part.

El sector que ha destacat per un dinamisme més gran és la indústria. En gene-

ral, durant aquesta dècada de penúries ha aconseguit sobreviure i ha millorat la productivitat, la innovació i una lloable obertura a mercats exteriors. Però a costa d'una certa mortaldat d'empreses, de minva de plantilles i de moderació salarial. Aquest sector ha de ser el tractor de la resta, però les polítiques econòmiques i tributàries no acaben d'estar ben enfocades per enfortir-ne la competitivitat, i encara no es pot dir que s'hagi recuperat plenament.

Aquest camí de la productivitat a la indústria és positiu, i tracta de ser més eficient i d'invertir en eines més eficaces, que fan mutar cap a llocs de treball més qualificats. Això obliga a una formació contínua dels treballadors, procés del qual alguns queden despenjats i cal reciclar-los. Però amb això no n'hi ha prou, cal un repartiment diferent de càrregues.

Fa molts anys que el sector empresarial demana un transvasament de part de la imposició directa cap a la indirecta. En concret, una reducció de les cotitzacions

socials a canvi d'un modest increment d'IVA. En un recent estudi entre els països de l'OCDE es demostra que la tendència va cap aquí. En canvi, la nostra fiscalitat sobre les rendes de treball és molt alta, sobretot per les quotes empresarials de la Seguretat Social. Això implica que la mà d'obra és menys competitiva per a les nostres empreses que la d'altres països. Si hi sumem l'elevat preu de l'energia industrial, i uns tipus d'interès no prou afinats, tot plegat fa que el cost del producte fabricat aquí sigui alt. Si decantéssim la balança cap a una reducció de cotitzacions, paréssim els peus a alguns abusos monopolístics en l'energia, la banca fos més implicada en l'activitat empresarial, i per contra hi hagués un cert increment de l'IVA, els productes fabricats aquí serien més econòmics, compensant l'efecte IVA, i els productes importats s'encaririen. És el que s'anomena devaluació fiscal, que en alguns països els ha funcionat molt bé. Quin interès ocult ens impedeix anar per aquesta via?

Hi ha qui ho denomina tempestats, nosaltres oportunitats

BANCA PRIVADA / PLANIFICACIÓ PATRIMONIAL
ASSESSORAMENT A EMPRESES / GESTIÓ D'ACTIUS

Informi-se'n telefonant al 900 227 227 o a crecerjuntos.com

CRÉIXER JUNTS
ENS DISTINGEIX

 BancaMarch